

noget ildover, hvad Hæren i sin nuværende Skikkelse koster. Flertallet tror saameget bedre at kunne sætte et altfor ængsteligt Hensyn til Befolkningen tilside, som det er bestemt overbevist om, at det kun er under Forudsætning af en noget fastere og mere harmonisk Organisation af Hæren end den nuværende, at det vil kunne forsvares til en vis Grad paa flere Punkter at lette Værnepligtens, hertilands dog ikke meget tunge, personlige Byrde for Befolkningen i Fredstid.

Ledet af disse Betragtninger har Flertallet stillet en Række Ændringsforslag til Hærens forslaget, som det foreligger fra Folkethinget. Med Forbigaaelse af saadanne mindre væsentlige Enkeltheder, som det skjønnes rettest at opsætte til den mundtlige Forhandling i Thinget, skal her blot fremhæves de mere betydningsfulde Punkter, med Hensyn til hvilke Ændringer foreslaas.

Hærens Inddeling. Med Folkethinget er Udvalget enigt om, at der ikke er nogen Nødvendighed for paa Fredstid at organisere Forstærkningen som et særegent Hæregeme, ihvorvel der maa gaas ud fra, at i Krigstid og især i Begyndelsen af en Krig, ville Forstærkningens Afdelinger ikke kunne bruges imod Fjenden i aaben Mark, saa at man vil komme til at sondre dem ud fra Liniehæren for at holde dem tilbage til den Tjeneste, hvor de kunne gjøre Fyldest. Hvad Forpleiningsforlaget angaar, antages det, at dets Ordning uden Støde kan stilles i Bero saalænge, indtil en endelig Omordning af den øvrige Hær er vedtagen.

Fodfolkets Inddeling i 5 Brigader foruden Livgarden stemmer med den siden 1867 bestaaende. Flertallet kan ikke med Folkethinget anse 20 Batailloner af Linien foruden 1 af Garden for en tilstrækkelig Infanteristyrke; det tror, at Hærens Lov af 1867 ikke er gaaet for vidt ved at bestemme den opererende Hærs Fodfolk til en Styrke af 30 Batailloner; det tror derhos, at der ikke er tilstrækkelig Grund til med Hærens Lov af 1867 at dele disse 30 Batailloner i 20 Linie- og 10 Reservebatailloner, men at skjellige Grunde tale for at sætte samtlige 30 Batailloner paa samme Fod. Over Brigade kommer da til at omfatte 6 Liniebatailloner, som af saavel taktiske som administrative Hensyn helst bør være formerede i 2 Regimenter. Til hvert af disse har man endvidere tænkt sig annekteret i Fredstid en Forstærkningsbataillon paa 6 Kompagnier, en Formation, som vel er valgt af økonomiske Hensyn, men som anses for forsvaerlig for Tropper, der i Reglen ikke ville komme til at optræde i aaben Mark. Fodfolkets hele Styrke vil herefter blive foruden Livgarden 5 Brigader = 10 Regimenter = 30 Liniebatailloner à 4 Kompagnier + 10 Forstærkningsbatailloner à 6 Kompagnier. Den Styrke af 20 Batailloner à 4 Kompagnier, som Folkethingets

Forslag tildele Fodfolkets Forstærkning, synes noget større, end rimelige Forventninger om disse Afdelingers Brugbarhed i Krig tilfulde retfærdiggjøre.

Rytteriets Styrke har Folkethingets forslag ansat til 3 Regimenter à 4 Eskadroner samt 1 Ordonnanseskadron, hvoraf dog kun Rammen eksisterer i Fredstid. Udvalgets Flertal anser det for aldeles utilraadeligt at bringe Rytteriet ned under dets nuværende Styrke af 15 Eskadroner og var helst med Krigsministeriet gaaet til en Forøgelse af dette Baaben, henjet til, at dette er vanskeligere end noget andet at retablere eller erstatte under en Krig, samt at det under denne er udsat for ved sin byrdefulde Tjeneste at blive opslidt saameget hurtigere, jo mindre talrigt det er. Det er alene Hensynet til det Bestaaende, som bringer Flertallet til at foreslaa Rytteriet for Fremtiden som hidtil organiseret i 15 Eskadroner i 5 Regimenter. Med Folkethinget maa man være enig om, at der ikke er Grund til at sondre mellem Linie- og Reserveeskadroner.

Feltartilleriets Organisation i 2 Regimenter à 6 Batterier, som af Folkethinget foreslaaet, anses for brugelig, naar hvert Regiment har de Stabsofficerer, som behøves til dets Formation i mindre taktiske Afdelinger. Udvalgets Flertal skal derfor, uagtet det med Krigsministeren hellere havde set Feltartilleriet organiseret i 4 Regimenter à 3 Liniebatterier, indskrænke sig til at foreslaa de to Trainkompagnier samlede under det ene af Regimenterne. At de 12 Feltbatterier alle sættes paa lige Fod som Liniebatterier, betragtes som et Fremskridt fra den nuværende Ordning; Flertallet ser derhos ingen Grund, hvorfor ikke Forstærkningsbatterierne skulde kunne indordnes under Regimenterne som af Folkethinget foreslaaet.

Fæstningsartilleriet lader Folkethingets forslag bestaa i sin hidtilværende, vistnok aldeles ufyldstgjørende Skikkelse med ialt 6 uformeligt store Kompagnier. Flertallet er ikke i Tvivl om, at der jo her er et Misforhold, som der maa raades Bod paa. Det antager vel, at man, saalænge Landet er blottet for Fæstninger, kan hjælpe sig som hidtil med to Afdelinger eller Batailloner Fæstningsartilleri eller, som det maaske med den ovenomtalte Mangel for Die rettere maatte benævnes, Fodartilleri. Af de to Artilleribatailloner kan den ene, som er bestemt til at besætte Kjøbenhavns Søbefæstning, ikke have en ringere Krigsstyrke end 2,100 à 2,400 Mand, og maa af Hensyn saavel hertil som til det Antal af indbyrdes afskilte Poster og Kommandoer, der har at bestrebe, være organiseret i mindst 6 Kompagnier. For den anden Artilleribataillon er den absolut nødvendige Styrke ikke saa let at dokumentere, da den ikke er bunden til nogen bestemt Lokalitet; der kan blive Brug for den til Besættelsen af